

MINDSZENT-SZEGVÁR

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADU
HIVATALDiamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egy évre	3ft — kr.
Félévre	1 ft 50 kr.
Negyedévre	— 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Mit termeljünk.

Egész Európában nincs ország, mely Magyarországot termőképesség tekintetében felülmulná. A mi a mérsékelt égöv alatt növényzet megterem, az Magyarországon bizonyára megteremne mind, ha termelésével kísérletet tennénk.

A természeti viszonyok arra készítik Magyarországot lakóit, hogy ezek nagy részének termeléssel kell foglalkozniuk. Nincs talán a világon állam, melynek lakosai között olyan arányban volnának a termeléssel foglalkozók a más foglalkozásukhoz viszonyítva, mint hazánkban.

Ebből annak kellene következni, hogy Magyarországot lenne a művelés és gazdálkodási ágak mindenikében az első, pedig sajnos, ez nem úgy van.

Tekintsünk csak kissé szíjjel; hasonlítsuk össze a nálunk divó gazdálkodást más államokéival és mindjárt arról fogunk meggyőződni, hogy azok népei a gazdálkodásban több hasznot érnek le mint mi.

Dacára annak, hogy Angol, Francia és Németország (csak e három nagyobb országot említjük fel) nem bir olyan kitűnő földekkel mint mi, azért mégis termel olyan gyümölcsöt, konyha növényeket, melyeket mi megbámulunk, sőt néha jó pénzen meg is veszünk.

Ezen országok lakói, szintén birnak többé kevésbé alkalmas földekkel a mezőgazdaság üzéséhez; de ha ott van is valakinek ilyen földje, gabnával nem igen veti be, hanem a jövedelmet hajtóbb gyümölcs, konyha és virágkertetészet üzi, hagyja a gabona termelést a magyar embernek, jól tudván azt, hogy ha termelvénye árából gabona szükségletét beszerzi, még mindig marad neki haszna.

Nem akarjuk mi gazdaközönségünket arra buzdítani, hogy szakítson végleg a gabonatermeléssel, és üzzön helyette más termelési ágat, nem, mi csak arra kívánjuk ösztönözni, hogy ne kizárólag gabona termeléssel foglalkozzék, hanem művelje, habár mellékesen, más termelési ágak némelyikét is.

Ebből bizonyára haszna leend. Magyarországra igen nagy a behozatal az olyan termelvényekből, mi okszerű művelés mellett itt is megteremne és rendkívüli hasznot hajtó, s ha gazdaközönségünk szakítani nem restelne az ősapja által is üzött kizárólagos gabona termeléssel és termelne eladásra mást is, kevesebb pénz vándorolna külföldre.

Ma már számolni kell a viszonyokkal. A régebbi időben eléggé jól jövedelmezett a gabona termelés, de ma már kevésbé, mert most ottan is természetnek már gabonát, hova eddig tőlünk szállították. Ázsia, Amerika és Ausztrália bevándoroltjai a rendelkezésükre álló földeket gabona nemekkel

vetik be és termelvényeikkel a magyar gabonát, ha nem is szoríthatják ki eddig piacairól egészen, de minden esetre okozzák azt, hogy gabonánk ára rendkívül alacsonyra szállt alá.

Sokan állítják azt, hogy nem érne semmit az sem, ha a gabonán túl mást is termelnének, azon éppen olyan kevés haszon volna mint emezen.

Ez az állítás téves, mert ha Magyarországon az évenként megjelenni szokott bolgár konyha kertészek, kik pedig körülbelül vannak mintegy 30.000-en, fejenként mintegy 5—600 frtot megtakaríthatnak minden évben — akkor nem szabad azt állítani, hogy mást termelni szinten nem érdemes.

Ott vannak a makóiak. Van jó földjük, termelnek gabonát, de e mellett üzik a konyha kertészetet is, mi által ott az, ki nem resteli a dolog végét megfogni, jó módra tehet szert.

Hire van a makói hagymának még külföldön is. Minden évben megjelennek ott angol és németország kereskedők és jó árban nagymennyiségű hagymát vásárolnak, mert meggyőződve vannak arról, hogy az ott termelt hagyma sokkal jobb, mint a mely náluk terem.

Ebből pedig azt lehet következtetni, hogy ha másutt is foglalkoznának ilyesmivel, külföldről kevés vagy éppen semmit sem kellene behoznunk.

Szakítson gazdaközönségünk ez eddigi kizárólagos gabona termeléssel; tegyen kísérletet a konyha kertészet, kereskedelmi növények termelésére is és akkor arról fog meggyőződni, hogy bizony még is csak érdemes okszerű művelési rendszer mellett nem csak saját szükségletére, de a piacra is termesztetni az említetteket.

E cikkünk megírásával egyidejűleg határozott ígéretet is tehetünk, hogy legközelebb néhány, igen nagy hasznot hajtó növényre fogjuk gazdaközönségünk figyelmét felhívhatni.

Közigazgatási bejárás.

A szentes-szegvár-mindszent-vásárhelyi vasút közigazgatási bejárása f. hó 17-én Szentesről kiindulva vette kezdetét, melyben résztvettek az érdekelt községek képviselőin túl a vármege részéről: Zsilinszky Mihály főispán mint a vasutügyi bizottság elnöke, Fekete Márton és Csabó Andor; a kereskedelmi miniszterium részéről: Lakatos Aladár miniszteri titkár, Mencer Lajos műszaki tanácsos; az állam vasutak részéről: Makay József üzletvezető felügyelő, Novák Gusztáv felügyelő, Weker Antal mérnök; a földművelésügyi miniszterium részéről: Röck Iván főmérnök; a közös hadügyminiszterium részéről: Bascher Vilmos táborokari kapitány.

Az első nap községünkig haladt a bizottság és itt délután 2 órától kezdve egész estig

folyt a tárgyalás szakadatlanul a község ház tanácsstermében.

Mint értesülünk, a vizsgáló bizottság sem az irány, sem pedig a helyi érdekek kívánta átjárók, és köhidak létesítése ellen kifogást nem emelt és az eddigi munkálatokat helyben hagyta.

A község házában tartott gyűlés után — mely hat óra körül ért véget, — a bizottság tagjai majd a kurca-zsilip megtekintésére sétáltak ki, mások pedig — kik első ízben fordultak meg községünkben — a község utcáit tekintették meg. Nyolc órakor a Stern-féle vendéglőben mintegy 45—50 tagból álló társaság ült asztalhoz, elköltendő a társas ebédet.

Az asztal feletti hangulat élénk volt, a helybeliek arcáról meglegedés sugárzott, minek megvolt a maga lélektani oka, hisz kedvenc eszméjük, az annyszor megénekelt vasutügy egy lépéssel közelebb jutott a megvalósításhoz.

A negyedik fogásnál Zsilinszky Mihály főispán ur ő méltósága emelkedett fel s a nála szokásos pregnans szép szavakban fejezte ki meglegedését Mindszent község közönsége felett, mely feltétlenül megmaradt adott szavánál azáltal, hogy a megszavazott összeggel minden pillanatban kész a vasut létesítéséhez hozzájárulni, éltette Mindszent község közönségét.

Utánna ftd. Keller Lajos helybeli plebános Lakatos Aladár miniszteri titkár s főispán ur ő-méltóságaira, valamint egyáltalán a bizottságra mondott pohárköszöntőt, kifejtve miszerint a zászló mit ő-méltóságai fennen lobogtatnak s a hivatásának magaslatán álló táborokaruk, mely ő-méltóságait támogatja nemes törekvéseikben, biztos garanciája a diadalnak. Majd Szobotka Gusztáv ügyvéd szólott s főispán ur ő-méltóságát éltette, mint ki, azon rövid idő alatt, mióta megyénk élén áll, vasutügyünket vasakarral emelte ki azon lethargiából, melyben évtized óta szendergett. Végül Stammer Sándor alispán ur, Mindszent község plebánosára ürité poharát. A társaság vidám kedély hangulatban volt együtt a késő éjféli órákig.

18-án reggel a bizottság tagjai H.-M.-Vásárhelyre utaztak, rolytatandók nagy fontosságú munkájukat.

Községi közgyűlés.

(Folytatás.)

13. T. Tary Endre bizottsági tagnak az italméresi jog kártalanítása tárgyában jelentése.

A kiküldve volt Tary Endre bizottsági tag jelenti, hogy a kártalanítási ügy tárgyalására a kellő időben megjelent, az elért eredményt a következőkben tudatja: a közigazgatási bizottság jóakaratu határozatával, melyben a község károsodása kiemeltetik, sikerült 89,223 frt 63 kr. kártalanítási összeget elérni, mit a kincstár megbizottja azonban sokalván, felebbezést jelentett be ellene. Tary ennek következtében azt indítványozza: küldjön ki a képviselőtestület ez ügyben valakit, ki Helfy Ignác országos képviselőnkkel, mint ki az ügyben köz-

ségünk érdekében már igen sokat fáradozott — érintkezésbe lépne s a miniszteriumnál kísérle-
nék meg a kedvező eldöntés kieszközölhetését.
Ez indítvány el lön fogadva s Tary Endre kül-
detett ki.

14. T. Kohn Adolf lemondása bizottsági
tagságairól.

A közgyűlés a lemondást tudomásul
vette, és helyébe Bozó Kálmánt választotta
meg.

15. T. Büchler Gábornak, mint a regále
bérlők megbizottjának panasza a révi korcsma
ellen.

A panaszt tartalmazó kérvény felolvasása
után Tary Endre emelt szót, előadván, hogy a
község és az uradalom között létre jött szer-
ződés azt tartalmazza, hogy a révben korcsmát
állítani nem szabad. A most ott lévő korcsma
kárt okoz a mindszerenti regále bérlőknek.

Schönfeld Márton kijelenti, hogy tudomása
szerint a révnel korcsma jogot nem gyakorolhat
a sövényházi regále bérlő s szükségesnek tartja,
miként a határ vonal egész határozottan meg-
állapitassék, mert a kincstár, midőn a sövény-
házi regalét bérbe adta, kijelezte azon helyeket
hol italt mérni szabad, a rév pedig abban nem
volt benne.

Határozatott: az előjáróság tegyen lé-
péseket arra nézve, hogy a révi korcsma meg-
szüntettessék.

16. T. Köpösi Sándor tömörkényi lakos-
nak ital mérési jogositvány kiadása iránti ké-
relme.

Határozatba ment, hogy a regále bérlők
megkérdetése után, ha ezeknek alapos kifogá-
suk nem volna ellene — adassék meg a jo-
gosítvány.

17. T. A község részére szükséges épület
beszerzése úgy a Hám János féle iskolánál ké-
szített munkálatokról felvett árlejtési jegyző-
könyvek.

Helybenhagyattak.

18. T. Az új iskola építés tárgyabani bi-
zottsági jelentés.

A Gyapjas Pál helybeli építőmester által
készített terv és annak az iskolaszék által
120 frttal javasolt díjazására vonatkozólag ha-
tározatott, hogy a tervek Vigh Gyula urhoz
lesznek bemutatandók véleményének kikérése

céljából; a javasolt 120 frt helyett azonban a kép-
velő testület csak 50 fitot szavazott meg.

Helyi és vegyes hírek.

— **Személyi hir.** Zsilinszky Mihály me-
gyénk főispánját, ki kinevezetése alkalmával a
protestáns irodalmi társaság főtítkári állásáról
leköszönt, e társulat f. hó 15-én Budapesten
tartott közgyűlésen vidéki igazgató tagul vá-
lasztották meg. Örömmel üdvözöljük főispánun-
kat e kitüntetés alkalmából.

— **A háziiparkiallítás.** Mint a szen-
tesi lapokból értesülünk, a házi-
iparkiallítás, melyet a szentesi jótékony nő-
egylet főispánunk szeretetre méltó neje véd-
nöksége mellett, Csongrádvármegye székházá-
nak disztermében rendezett, a mai napon dél-
előtt 10 órakor fog ünnepélyesen megnyitani.
E kiállításról már most is írhatunk annyit, hogy
az ott felhalmozott látóvalók a legmerészebb
várakozást is fölül fogják mulni s hisszük, hogy
ez, és a csekélyre szabott belépti díjak azt fogják
eredményezni, hogy a látogatás igen nagy lesz.
A belépti jegyek felnőttek részére 20, tanulók
és gyermekek részére pedig 10 krban lett meg-
állapítva. Testületek és egyletek, ha ilykép
jelennek meg, fejenként 10 kr fizetnek. Név-
szóló 1 frtos állandó jegyek is bocsájtattak
ki, melyeknek tulajdonosai a kiállítást annak
egész tartama alatt bármikor látogathatják.
Mint értesülve vagyunk, községünkben sokan
fognak átrándulni, hogy az érdekes, tanulságos,
rendkívüli szép kiállítást megtekinthessék.

— **Közös értekezletet** tart f. hó 21-én Bu-
dapesten a pusztá tenyő-szt.-mártoni, szentesi
és szentes-vásárhelyi vasuti érdekelttség.

— **Jubileum.** Jövő vasárnap, vagyis 27-én
a rom. kath. egyháznak ünnepélye lesz. Föl-
földy Sándor, községünknek egyik, becsületben
megőszült veteránja itteni kántorságának 50
éves jubileumát üli. 1840. ápril 22-én választat-
ott el e község kántorául, hivatalát 1840 ápril
24-én foglalta el. Hogy nem egészen az évfor-
duló napon történik templomi ünnepély, hanem
e nap után következő vasárnap, azt csak he-
lyeselni tudjuk, legalább a nép is nagyobb szá-
mal jelenhetik meg, mintha köznap tartatnék
az. Előre is gratulálunk a közbecsülésben álló
jubilánsnak.

— **Halálozás.** Szegváron a múlt héten egy
agg 48-49-iki honvédet, ki a magyar szabad-
ság kivívásáért folytatott dicső harcokban, szá-
mos ütközetben részt vett, ott küzdvén a csata

mezőn, ki isten után a legszebb és legszentebb
nevet, a honvéd elnevezést kiérdemelte, Balogh
Józsefet helyezték örök nyugalomra 73 éves ko-
rában. Koporsóját még életben lévő tizenkét
honvéd társai állották körül. Temetésén a „szeg-
vári függetlenségi népkör“ Rác András elnök
vezetése mellett zászlójuk alatt, mely gyászfá-
tyollal volt bevonva, testületileg megjelent.
Oriási néptömeg kísérte az agg harcost örök
nyugalma sírhelyére. Béke lengjen hamvai felett.

— **A csongrád-sövényházi ármentesítő tár-
sulat** f. hó 17-én Csongrádon rendkívüli köz-
gyűlést tartott Kállai Albert miniszteri bizos-
elnöklete alatt. Egyetlen egy tárgya volt a
közgyűlésnek: a még hátralévő építkezések és
befektetésekre szükséges költségek megszava-
zása. A véleményező bizottság, mely közvetlen
a közgyűlés előtt tartotta ülését, egész terje-
delmében elfogadásra ajánlotta a Fromm Mik-
lós társulati főmérnök által kidolgozott költség-
vetést, mely szerint összesen 640.000 frtra van
szükség, hogy az építkezések befejezhetők le-
gyenek. E költségvetés szerint szükséges.

I. földmunkára	732,700 frt.
II. műtárgyakra	244,300 frt.
III. kisajátításra	39,200 frt.
IV. ártérfejlesztésre	27,400 frt.
V. felszerelésre, műveze- tésre stb.	119,500 frt.
VI. Előre nem látható ki- adásokra	6,900 frt.
Összes szükséglet:	1.170,000 frt.
Rendelkezésre áll 1890. ja- nuár 1-én	570,601 frt.
födözendő tehát:	599,399 frt.
kereken	600,000 frt.

melyhez hozzáadandó a köl-
csön fölvételénél levo-
násba kerülő biztosíték
és az esetleges kamat-
kiegyenlítés címén hoz-
závetőleg számítva 40,000 frt.
Összes fődözendő szükség-
let tehát 640,000 frt.

A közgyűlésen elég élénk vita fejlődött ki,
melynek az lett az eredménye, hogy a költség-
vetést úgy általában mint részleteiben elfogad-
ták és a szükséges kölcsön fölvételével az igaz-
gatóságot bízták meg. E gyűlésen községünket
Hevesi Balázs képviselte.

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Az Isten uja.

Irta: Rózsahegy J.

Mintha most is hallanám szegény Zsófi
köhécselését, szegény anyja fájdalmas jajgatását,
pedig csaknem egy esztendeje, hogy nagy disz-
ben és pompában temették el azt a bájos an-
gyalt, kinek távozása nagy részvétet keltett az
egész faluban.

Hiába az orvos urak bölcs belátása s mély
tudománya, Zsófin segíteni nem lehetett. Ott a
hol az enyészet férge dul s a szerelem férge
rágódik, gyógyírt nem talál senki.

Zsófi tüdő-sorvadásban szenvedett. Szeret-
tett, de érzelmei nem találtak rokon szivre.
Szerelme olyan, mint a ragyogó nap aranysárga
sugara s oly önzetlen, mint a természet, mely
megáld s feltárja minden kincsét.

A viruló leány, kit ezelőtt kecségető re-
mények érzete s a jobb jövő édes sejtelve bold-
gítottak, mély fájdalmak enyészítő hatalma
sodort a végzetes örvénybe. Arca bimbói a he-
lyett hogy kinyitlak volna, gyökerestől enyész-
tek el.

Este van megint, egy nappal közelebb va-
gyok az édes percekhez, mikor kinjaim meg-
szűnnek, fájdalmam végleg megtörik, — rebegte

halálos gyötrelmeit legyőzve. Édes anyja nyug-
tatja leányát, biztatta, hogy egészsége néhány
nap múlva egészen helyre áll, hogy a jó Isten
oltalmazó karja megvéd, mint Gizát, ki súlyo-
sabb beteg volt. Ez utolsó szónál hangja meg-
akadt s kendőjébe ábrázatát temetve, sirni
kezdett.

Zsófi mintha anyja szavait nem hallotta
volna, mozdulatlanul feküdt ágyában, szemei
függtek a szoba alacsony boltzatán.

A szegény asszony magát és leányát bá-
torítva kelt fel üléséről s mintha valamit ke-
resne, az ajtóhoz ment, hol háttal fordulva,
mély sóhajtasok közt törölte szemeiből köny-
nyeit.

Vidám arccal közelgett ismét Zsófihoz, égő
homlokát megtapogatta.

Zsófi elaludt.

Bossányiné lábujhegyen távozott az ágy-
tól, s ily gyötrelmes kinok között is munkájá-
hoz kellett fognia.

Illés Dezső magas termetű, széles vállu
ifju volt. Szemében élénk vidorság tüze ragyo-
gott, gondosan ápolt bajusza irigység tárgyát
képezte.

Egy napon éppen az estebédnél ültek, mi-
kor Dezső cimborája Gyeres Laci állit be és
titokban Dezsővel közölte szegény Zsófi súlyos
állapotát. Dezső hirtelen felkelt az asztal mel-
lől és barátjával gyorsan elhagyta a házat.

Gyönyörű este volt; az eget csillagok mi-

riádja ragyogta körül. A két férfi szótlanul ha-
ladt egymás mellett.

Dezső tekintete a messziségben tévedezett
Zsófi megmerevült arcát látta maga előtt. Egy-
szerre Laci törte meg a csendet.

— No no, ne keseredjél el betegsége miatt.
Még jobbra fordulhat, s akkor tied minden
boldogság.

— Oh mond mit tegyek — szakítá félbe
Dezső.

— Beszélni kíván veled.

Dezső lelkében visszás érzések dultak;
Zsófit régen talán szerette is, de betegsége óta
belőle a szerelem minden szikrája kihült. Mély
fájdalmat és bánatot ha érzett is, ez valójában
nem volt egyéb szánalomnál, mi kedélyét nem
csekély mérvben fölizgatá.

* * *

Zsófi arca sápadtabb, köhögése erősebb
lett, lábai megdagadtak, a halál e hírnökei meg
sugták neki, hogy nem sokára válni kell, itt
kell hagyni Dezsőt is, kit oly forrón, oly szüzi
hévvel szeretett. Valahányszor e gondolat for-
golódott agyában, annyira megszállta a halállal
való megküzdés akarata, hogy kesérvében zo-
kogni, kábultságában fennhangon ábrándozni kez-
dett.

Mikor kissé magához tért és Dezsőt ágya
mellett találta, szemei megélnkültek s gyöngéd
lány hangon igyekezett megértetni utolsó mon-
danivalóját.

— **Gyermekkiállítás.** A csongrádmezei orvos-gyógyászati egyesület a tervbe vett gyermekkiállítást pünkösdi másodnapján rendezte a szentesi tölgyes köznevelési körzetében, a volt iskola előtti szabad téren. 25 pályadíj tűzetett ki és pedig 1 első díj 3 drb arannyal, 2 díj 1—1 drb arannyal, 5 díj 3—3 drb ezüst forintossal, 5 díj 2—2 drb ezüst forintossal és 10 díj 1—1 drb ezüst forint jutalommal. A zsűri tagjai: Zsilinszky Mihályné, Stammer Sándorné, Pollák Sándorné, Kiss Zsigmondné, Szeder Jánosné, Zsoldos Ferenczné, Köllber Mihályné, Sarkadi N. Mihály, Nagy Imre, dr. Götzl Bertalan, dr. Kájlinger Zsigmond, Dósa Béla gyógyszerész, Dobrai Sándor, Kristó Nagy István és Szabó Lajos. Az egyesület maga 65 frtot szavazott meg saját pénztárából. A kiállítással egyidejűleg a gyermekápolásról irt népies nyelvű szakközvetítőket is fognak a nép között kiosztani.

— **Kántorválasztás Szegváron.** Lapunk mult heti számában említettük, hogy a szegvári kántori állás valahára be lett töltve, s hogy a választás lefolyásáról néhány szóval meg fogunk emlékezni. Ezen kántori választásra pályáztak 22-en, u. m. Fölföldy György csatári kántor, Hornyik Károly csongrádi alkántor, Apró János földéki tanító, Krébec József péteri kántor, Róbl Vilmos tasnádi kántor, Burkhardt Lajos székudvari kántor, Tallósi szegvári kántorhelyettes, Seres Kálmán félegyházi tan. Velkei Kálmán tápéi k. Tóth Imre szegvári tan. Bojtók Károly mágocsi tan., László Gáspár vásárhelyi tan., Rubovszky István csanyi k., Kovács János ördögösi tan., Papp Márton szolnoki s. kán., Horváth Mihály sándorfalvi kán., Tajthy Elek félegyházi tan. Borteleki Lajos kányai k., Böhm Vilmos márianosztrai k., Eszes János sámsoni k., Veszelyovszky József algyői k., és Fölföldi Sándor színerváraljai kántortanító. Választás napján, folyó hó 10-én reggel 8 órakor a kerületi esperes mint választási elnök a megjelent pályázókat a község háza tanácstermébe hívta össze az ének próba módozatainak megállapítására. Ennek megtörténte után Róbl Vilmos tasnádi kántor (a „Tasnádi Közlöny“ szerkesztője), mint az okleveles kántorta-

nitók megbízottja egy kérvényt adott át rövid de gyönyörű beszéd kíséretében a választási elnöknek, melyben az okl. kántorok azt kérelmezik, hogy azon egyének, kiknek diplomájuk nincsen, ne legyenek pályázatra bocsájthatók, mivel oklevelesek ezen állásra 17-en folyamodtak; abban az esetben pedig, ha kérelmek nem fog teljesíteni, ők mindannyian visszalépnek. Erre a választási elnök fölemlíti, miként a pályázat úgy volt hirdetve, hogy mindenki folyamodhatik s így nem teljesítheti az okl. kántorok kérését. A választ. elnök ezen kijelentése után többen — köztük igen jeles egyének — visszaléptek. A nyilvános énekpróbán 12 folyamodó vett részt. Horváth Mihály orgona-játéka, Rubovszky István erős tenor, Pap Márton tiszta, Burkhardt Lajos lágy bariton, különösen pedig László Gáspár női, szivreható, kellemes és tiszta csengésű éneke bámolatba és édes zsidbadásba ejtette a közönség hallérzékét. Rubovszky és László éneke néhány percre hypnotizálta az óriási számú hallgató közönséget. Próbát követően megkezdődtek a szavazások a község háza tanácstermében. Beadatott 547 szavazat; ebből Burkhardt Lajos 6, Krébec József 54, Tallósi Mihály 63 és Rubovszky István 424-et kapott. Csodálkozással konstatáltuk azt, hogy László Gáspár és Horváth Mihály jeles kántoroknak az 547 szavazatból egyetlen egy sem jutott. Különben a választás csendben folyt le.

— **A legujabb rendelet,** melyet magas kibocsájtói személyesen és szóbelileg hirdettek ki a nyomdánkban alkalmazott Klein Vilmos és két szedő társa előtt, következőleg hangzik: Az apátok erre meg amara, tudjátok meg, hogy a mai naptól kezdve esténként a parochiától kezdve le Alexovics mészárszékeig sétálni, de még csak arra járítok sem szabad, mert máskülönben luk lesz a bőrötökön. A rendelet szerdán este hirdettetett ki és nyomban utána hatályba lépett, mert a fő-főnök ur egy nagy bicskát rántott elő, azt Klein Vilmosnak szegezve mondta, hogy ez az a bizonyos szerszám, mely igen alkalmas a bőrön való luk előidézésére, mi meg is lesz, ha újra találkozni fogunk.

Lassan haladtak előre.

— Milyen boldogok leszünk, meglesz nemes szíved minden vágya s óhaja — szolt Dezső s szemében a boldogság tüze ragyogott.

Malvin felsóhajtott. Azután szótlannul haladtak a hosszú, fákkal szegélyezett fasoron, Dezső gyengéden átölelve vezette Malvint. Nemsokára visszatértek a kastélyba.

* * *

Közeledett a lakodalom napja.

Malvin szülei meg voltak győződve, hogy leányuk Dezső oldalán igazán boldog lesz. De Malvin komolysága, melyet rajta a jegyváltás óta tapasztaltak aggodalmat keltett bennük.

Mintha Malvin szívét valami titkos bánat gyötörte volna, kedvtelen és szótlannal lett.

Koboz Pista az előljárásnál irnokoskodott, mikor Malvint megismerte; azóta körülbelül öt év telt el s ezalatt szorgalma által fölvitte jegyzőségre. Malvint szerette s a leány sem idegenkedett tőle s most mikor szülei máshoz akarták adni, gyuladt lángra szívében a régen sziporkázó szerelem szikrája.

Malvin soká késett ezt szüleinek bevallani, de most mikor szíve kezdett beszélni, megnyitotta ajkai.

A jószívű mama végig hallgatta leánya bánatteljes szavait és még vigasztaló szót is talált csak hogy egyetlen gyermekének fájdalmait megenyhítse, még ő lett közbenjárója annak a komoly és kényes ügynek, mely végeredményében a jegygyűrű visszaadásával és Pistával való házassággal végződött.

Rövid tanakodás után Guttenberg utódai abban állapodtak meg, hogy most az egyszer — mivel nem volt még csak bot sem náluk — készségesen eleget tesznek a rendeletnek, hanem jövőre már ellene fognak szegülni s hogy ezt tehessék, gondoskodtak is már v e d e s z k ö z k r ö l. Így tehát alapos kilátásuk van az esetleg bekövetkező összetűzésből mint győztesek kikerülni. Különben erősen „dolgoznak“ azon, hogy megtudják a három magas fő-fő valaminek a nevét, mert nagyon szeretnék őket illetékes helyen bejelenteni az utonállásért.

— **Erőművészek tartanak** előadásokat községünkben, mutatványaik változatosak s elég jól sikerültek, mégis csekély számú közönség látogatja őket. Eddig nem úgy volt, mert más években, ha bármi féle, élvezetet ígérő társulat került hozzánk, az legalább egy pár este — nem panaszkodhatott a bevételre. Híjába kevesbedik a pénzünk.

— **Huszár bravour.** — A szegvári fiataltság egy része méltóképpen o h a j t v á n megülte az elmúlt ünnepet, este a bormérésekben adtak egymásnak találgatást, különösen Gémes István korcsmája volt zsufova, hol a haza reményei fogyasztották a hegy levét oly módon, mely bármelyik tisztességes kefekötő mesterembernek is becsületére vált volna. A „többek“ között ott volt Kiss István kerégyártó segéd, saját állítása szerint kiszolgált vén huszár is. Virginia szivarjából — mert mint mondá komisz embernek csak ilyen való — bodor füst felhőket eregetve, a katonai életről mesélt egyet mást, erősítvén, s mint mondá, hogy ő is a 3-ik huszár ezredénél szolgált, 36 kis hónapig ette a komisz kenyeret. Emez állítását egy fiatal gyerek kétségbe vonván, szemébe mondotta Kiss uramnak, hogy biz abból, hogy ő a 3-ik huszárezrednél, vagy bár hol is csak egy óráig is szolgált volna, s így a császár illetve mint ő mondá a komisz kenyértől megcsömörlött volna, egy betű sem igaz. Erre Kiss ur olyan rettenetes dühbe jött, hogy midőn a korcsmából ama gyerekekkel, ki neki szemébe megmondotta az igazat — együtt távoztak, ennek arcával hatalmas ökleit érintkezésbe hozva, a Budai utca sarkától a vásártérig a legbrutálisabb módon folyton ütegelte, itt azonban a rendőrök kiszabadították áldozatát karmai közül, s utasították őket a rendőr urak, hogy az utcán nem szabad verekedni, mert hát „röndnek muszáj lönyni,“ hanem ha bajuk van egymással, úgy menjenek be valamelyik korcsmába és ott pofozkodhatnak, amíg nem restelnek, de jobbnak látta Kiss ur — kiszolgált huszárhoz illő hőstétével már akkor felelni.

— **Eltűnt óra.** Ábrahám István, mesterségére nézve a kéményekben naponkint gyakorolja a sport egy nemét, a mászást, lévén ő kémményseprő; bölcsőjét Nagyszébenben ringatták, s így itt pillantotta meg először a mindent életető napsugarat, — e derék férfiu együtt mulatott a szegvári kávéházban Aragyanin János borhelylyal, s ez utóbbit a bor gőze hevítvén, felső kabátját levetette és annak oldal zsebéből zseborája valamiképpen kivándorolt láncostól együtt. A szépsézet művésze tehát azzal gyanúsította Ábrahámot, hogy bizony nagyon kevés fogalma lehet az „enyém-tied“ közötti különbségről. Ábrahám e gyanúsítással szemben magát igazolando, a mult héten a templom közelében Aragyaninak utját állva, a templomba menő híveknek bizonyára nem lelki épülésére, de legnagyobb megbotránkodásukra, — a legundokabb szitkok kíséretében derekasan elnéspárgolta.

— **Mükedvelő [kutya] is van Mindszenten.** Erről e hó 16-án este, mikor az itt időző erőművészek első előadásukat tartották, a jelen volt közönségnek alkalmá is volt meggyőződni. Ugyanis az egyik mutatványhoz csokorra volt szükség, mit a bohóc tréfás mozdulatokkal szagulatott és helyezett el egy tálcán, alig hagyta ott, előbujt egy kutya, az is megszagolta és azután elszaladt vele. Persze óriási kacaj támadt erre a műsorban elő nem fordult, s még az erőművészek által sem várt mindszentü mükedvelő kutya által előadott mutatványra.

— Csak azt az egyet tedd meg, aztán hadd bucsuzam, fájdalmas hangon.

Dezső arcát halvány pir futotta át s idegei megrázkódtak.

— Nincs mit érted meg nem tennék — szolt megindult fájdalmas hangon.

— Oh Dezső ígérd azt, csak azt az egyet, hogy halálom után jegyet váltani nem fogsz többé soha.

Ez utolsó szavak félig siró, félig könnyörgő hangon voltak kimondva, Dezső szemei könnyel teltek meg.

— Nem soha, ígérem — szolt elérzékenyülve.

Zsófi hangosan fellélegzett.

— Köszönöm — rebegte, s ez volt utolsó szava, mire szíve megszünt dobogni, szemei örökre lezáródtak.

* * *

Fél év sem mult el s Dezső mint a pille, mely egyik virág édes kelyhét kiszívta tova száll, élt a jelennek.

Dérdy Malvin 16 éves volt és csinos a szószeros értelmében. Dezső gyakran járt be Dérdyékhoz. Ügyes, kellemes társalgása és előzékenysége által gyorsan megkedveltette magát. Az öreg Dérdy Elek szívesen látta benne leánya jövődöbeli férjét, aki jól nevelt gyermek s megérdemli, hogy jövője fényes és boldog legyen.

Egyik napon együtt ültek a reggelinél, midőn Dezső egy kis kerti sétát indítványozott. Julius közepe volt. A nap aranyárga sugara átszűrődött a fák sűrű lombjain. A virágok illatával fűszerezett üde levegő kissé felvidítá kedélyüket.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbiróság mint te-lekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Apró Tamás végrehajthatónak Apró István és társai végrehajtást szenvedő elleni 500 ft-tőke követelés és járulékai iránti végrehaj-tási ügyében a szentesi kir. járásbiróság területén lévő és Mindszent község hatá-rában fekvő a mindszenti 2891 sztkben A+ 2363. rsz. a. foglalt Bogárzó dűlőben fekvő $10^{1385/1600}$ hold terü $1/4$ telek tanya földből Apró Juliannát úgy Apró Annát és Máriát illetve ezek jogutódait Magony Balázst és nejét Kis Erzsébetet illető $3/8$ részre o. é. 75 ft 75 krban, valamint a mindszenti 1257 sztkben A+ 2392 rsz. a. foglalt ugyan azon dűlőben fekvő $2^{1300/1600}$ h. terü tanya földre az árverést 403 forint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi május hó 2-ik napján d. e. 9 órakor Mindszent község házánál megtartandó nyil-vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 7 ft 58 kr. és 40 ft 30 kr. készpénzben, vagy az 1881: IX. t. c. 42. §-ában jelzett ár-folyammal számított és az 1881: évi no-venber hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügy ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött ke-zéhez letenni, avagy az 1881. IX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a

biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Szentesen, 1890. évi február hó 3-ik napján.

A szentesi kir. járásbiróság mint te-lekkönyvi hatóság.

Temesváry
kir. járás bíró.

SCHLICK-féle Vasöntőde és gépgyár RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG B. PESTEN.

Gyár és irodák:

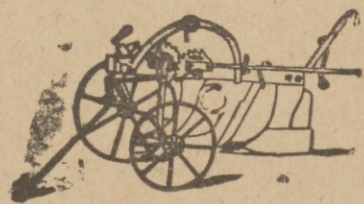
VI., külső váci-ut 1966/99 sz.

Városi iroda és raktár:

VI. Podmanicky-utca 14 szám.

Ajánlja kitünő és szilárd szerkezetű, számos első díjakkal kitüntetett:

SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasú ekéit

és szabadalm. mélyítő ekéit,

mélyítő ekéit önzetékkel, eredeti Schlick és Vidats-féle

egyvasú ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit

SCHLICK-féle szab. „Maladás” sorbavető gépeit

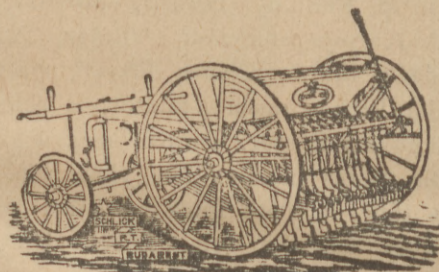
Szóróvető gépek, többvasú ekékre alkalmaz-ható tengeri- és répa-ültető készülékek. Kész-letben vannak tovább gőz és járgány cséplő készü-letek, gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer) takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és dará-lók, őrlőmalmok és olajmalom berendezések. **Eredeti amerikai kéveköto és marokrakó arató gé-pek és fűkaszaló gépek.**

Legjutányosabb árak.

Előnyös fizetési feltételek. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve

Jegyzet. Van szerencsénk ezennel t. c. üzbarátaink becses tudomására hozni, hogy noha a VI. Podmanicky-utca 14 sz. a. levő irodánk legnagyobb részét a külső váci-uton levő gyártelepünkre helyeztük át, mindazon által ezen irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi iro-dát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési cikkein és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntőde részvénytársaság igazgatósága.

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT, ezelőtt: Groszmann és Rauchenbach.

Budapest: külső váci ut 7. szám, lóvonatu vasuti állomás. Az oszt. magy. államvasuti indóhátói 10 perc távolságban a legkedvezőbb feltételek mellett, pontosan és olcsón szállít magyar készítményű mindennemű gazdasági gépeket, mint járgányos cséplőkészületeket, gabona rostákat s egyéb mezőgazdasági cikkeket; különösen ajánlja szab. szeges rendszerű, legújabb szerkezetű

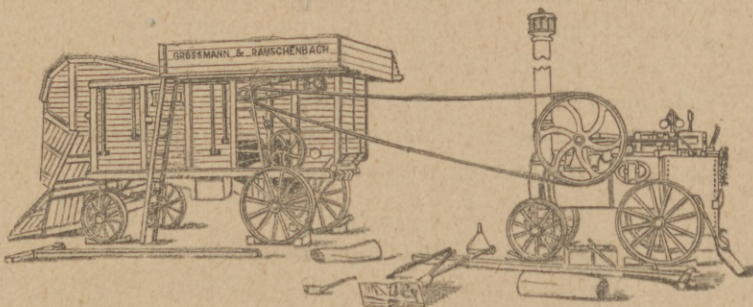
gőz cséplő gépeit.

$3\frac{1}{2}$, 4 és 6 lóerejű mozgonyokhoz

Szénfűtésnél kell 200—250 300—350 szén (fa arány-lag 14 óra a.

Szalmafűtésnél kell 5—7 5—7 kéve szalma 100 kicséplét kévévénél.

Cséplési képesség 5—7000 7—10000 közép nagyságu kéve egy óra alatt.

A magoknak legalkalmasabb kicséplése, kitünő tisztítása és osztályozása mellett.

Verőleces gőzcséplőgépek vasszerkezettel

6, 8, 10 lóerejű fa, szén, szalmafűtési mozgonyok-hoz s mozgonyokkal.

3—8

Diamant Manó Mindszenten

tisztelettel tudatja, hogy könyvnyomdája, papir és irodaszer kereskedése mellé

könyvkötészetet

is rendezett be, miáltal abba a helyzetbe jutott, hogy úgy a legegyszerűbb, mint a legdiszesebb KÖNYVKÖTŐI MUNKÁKAT izlésesen és rendkívüli OLCSÓ ÁRBAN a legrövidebb idő alatt eszközöltheti.

Nyomatott Mindszenten Diamant Manó könyvnyomdájában.